

ærede Medlem. Det, jeg talte om, var den Omstændighed, at der skulde 700 000 Façadesten til, men af disse 700 000 blev en halv Million kasseret af Arkitekten, saaledes at han i alt maatte købe 1 200 000 Façadesten af disse dyrere for at faa 700 000 brugelige, og denne halve Million dyrere Sten maatte Muremesteren anvende til at mure Skillerum op med. Dette kostede ham for det første Differencen paa Murstenene, dernæst gik der jo flere til, endvidere gik der 33 pCt. mere Mørtel til og 33 pCt. mere i Arbejdsløn, hvilket kostede Muremesteren 29 Kr. pr. 1.000 Sten. Det var en Fejl i Fortrykket, at der stod 29 000 Kr. i Stedet for 29 Kr. pr. 1.000 Sten. Men af alt det øvrige kunde det ærede Medlem ikke undgaa at lægge Mærke til, hvad det var, der taltes om, og særlig da ikke, efter at jeg havde gjort ham opmærksom paa det i en kort Bemærkning. Dette Tab har Muremesteren maattet bære, og det ved det ærede Medlem.

Videre siger det ærede Medlem til mig, at jeg maa ikke være særlig bypatriotisk, siden jeg ikke ønsker en smuk Skole anlagt i Randers. Jeg forstaar ikke den Bemærkning, thi det ærede Medlem ønsker jo sikkert smukke Bygninger, det kan jeg gaa ud fra efter det, jeg har hørt, men samtidig gør han os jo opmærksom paa, at han aldrig har flottet sig paa Statens Bekostning, naar der var Tale om Byggearbejder, hvad jeg heller ikke et eneste Øjeblik har sagt. Men netop derfor kan det ærede Medlem godt faa Sammenhæng i min hele Fremstilling, thi ogsaa jeg ønsker smukke Bygninger, men ikke hensigtsløs Odslen med Statens Midler. Jeg har ønsket denne Sag frem i Lyset, fordi jeg som Bygningshaandværker ved, hvad det vil sige ved et saa stort Arbejde at have en Arkitekt, som ikke tager skyldigt Hensyn til Bygningshaandværkerne, og ved, hvor vanskelig, hvor umulig, hvor halsløs en Gerning det er for de vedkommende Haandværksmestre at lægge sig ud med en saadan Arkitekt under et saa stort Arbejdes Udførelse. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at Bygningshaandværkerne i Randers er enige med mig i den Kritik, jeg har rejst her, mod Ledelsen — hvis det kan kaldes saaledes — af dette Stykke Arbejde, og man forstaar ikke et Kvadder af det ærede Medlems Stilling overfor mig, og det ærede Medlem kan være forvisset om, at han ogsaa vil høre nærmere i saa Henseende. (*Pitzner: Tak!*) Ja, det skal ikke koste noget.

Nu har vi faaet at vide af den højtærede Undervisningsminister, at der vil medgaa

et Beløb paa 225 000 Kr. til Arkitektthorarer og Rejser, disse Rejser, som altsaa hovedsagelig er fremkommet ved, at man havde den fuldkomne urimelige Ordning, at Arkitekten og Konduktøren var een Person og tilmed boede i en anden By. Jeg haaber, som jeg sagde før, at alle de vedkommende Regninger maa blive nøje gennemgaaet og altsaa ikke mindst dette lille Bundt, som hedder Pladsregninger. Jeg hævder ligeledes fremdeles, at den beklagelige Ulykke, som hændte, hvorved to Arbejdere mistede deres Førlighed, rimeligvis kunde være undgaaet, hvis der havde været det daglige Tilsyn, som der ellers er alle Vegne ved saadanne store Byggeforetagender: en Konduktør paa Pladsen fra Morgen til Aften og et passende Arkitekttilsyn. Jeg vil hævde, hvad det ærede Medlem Hr. Pitzner fuldt ud maa give mig Ret i, at dette rimeligvis havde været undgaaet, hvis det Forhold ikke havde eksisteret. Derfor beklager jeg endnu mere, at der har været en saa slet Ledelse af det Arbejde, som der har været. I Viborg var Forholdet ikke saa galt, er der blevet sagt fra Ministerens Side. Og hvorfor? Fordi der i Viborg var antaget en lokal Arkitekt, og denne holdt for egen Regning — saaledes meddeler man i alt Fald dernede fra — en Konduktør paa Pladsen, foruden at han selv førte Tilsyn. Hvis det havde været Tilfældet i Randers, havde det maaske set anderledes ud dér, men i Randers var det, som sagt, een Person, der kunde magte det hele, til Trods for, at han selv slet ikke boede i Byen.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner siger Gang efter Gang, at jeg var indigneret. Jeg indrømmer, at jeg var indigneret over hele dette Forhold — og jeg skal villig indrømme, at jeg er det endnu —, og jeg er, som jeg før sagde, ikke ene om det. Det samme kan ikke siges om det ærede Medlem Hr. Pitzner. Han var ikke indigneret, saa langt fra, det maa jeg give det ærede Medlem fuldkommen Ret i, nej, han syntes, det hele var godt. Han var i sin Tale vittig og slagfærdig, der var Forskel paa en Ajekumme og en Statsskole. Ja, det er jo saa sandt, saa sandt, lige saa sandt, som at der er Forskel paa en Bolle og en Kransekage, men om det er en særlig vel anbragt Bemærkning, om den er særlig saglig, derom kan der diskuteres. Man undrer sig, som sagt, i Randers, og gør det særlig, fordi det her drejer sig om Formanden for Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk. Selve Haandværkernes øverste Tillidsmand og Værner har